

שלושה קרואים, אין פוחתים בקריאה כולה מעשרה פסוקים^א, **ופסוק כמו "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לְאמֹר" (שמות ו' י')** **אף שאין למדים ממנו דבר, עולה מהמנין.** [ונמצא שאף שרשאי אדם לקרוא בתורה שלושה פסוקים בלבד, בשני וחמישי ובשבת במנחה, מאחר שיש רק שלושה קרואים, על כרחם אחד מהקרואים יקרא ארבעה פסוקים, להשלמת עשרה פסוקים. ולהלן יתבאר בעזה"י, מי מהקרואים יקרא ארבעה פסוקים], **ונחלקו חכמים כנגד מי תקנו לקרוא עשרה פסוקים.**

א. לדברי רבי יהושע בן לוי – תקנו לקרוא עשרה פסוקים **כנגד עשרה בטלנים** שבבית הכנסת.

ב. לדברי רב יוסף – תקנו לקרוא עשרה פסוקים **כנגד עשרת הדברות** שנאמרו למשה בסיני.

ג. לדברי רבי לוי – תקנו לקרוא עשרה פסוקים **כנגד עשרה הילולים** שאמר דוד בספר תהלים^ב.

ד. ולדברי רבי יוחנן – תקנו לקרוא עשרה פסוקים **כנגד עשרה מאמרות** שבהן נברא העולם. ואמרו, שעשרה מאמרות אלו, הן תשעה^ג מאמרים הפותחים בכתוב "וַיֹּאמֶר..." ומאמר הנוסף הוא תחילת הספר "בְּרֵאשִׁית", שכן תחילת הבריאה, אף על פי שלא נאמר בה לשון מאמר, במאמר היתה, שנאמר, "בַּדְבָר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צָבָאִם" (תהלים ל"ג ו').

מי מהשלושה קורא ארבעה פסוקים

נתבאר, שגם בשני ובחמישי ובשבת במנחה, שיש שלושה קרואים, הגם שרשאי היחיד לקרוא בתורה שלושה פסוקים [כפי שיתבאר בעזה"י בדף כ"ד], אין אומרים כל אחד יקרא שלושה פסוקים בלבד, ותהא כל הקריאה תשעה פסוקים, אלא אחד יקרא ארבעה פסוקים, שלא לפחות מעשרה פסוקים בציבור.

ואמר רבא, **שאם בא הראשון וקרא ארבעה פסוקים, הרי זה משובת**, [ואין לומר שהיה לו להניח הכבוד לאחרים], **שכן מצינו לענין תרומת הלשכה, שמצווה בראשון, שמבואר**

^א ואם תאמר והרי פרשת עמלק, דליכא אלא תשעה פסוקים. יש לומר דשאני פרשת עמלק, דסיידרא דיומא הוא, ומפסיק עניינא ביה. ומשום הכי אין לחוש, דהכי נמי אמרינן לקמן, דאין מפטירין פחות מעשרים ואחד פסוקים, והיכא דסליק עניינא, קורין שפיר בפחות. [תוס'].

^ב יש שאין גורסים כאן את דברי רבי לוי.

^ג ילייע בדבר, כי עשרה "ויאמר" יש במעשה בראשית.